

FIZESSEN ELŐ MOST!

1 hónap	20 lej
3 hónap	55 lej
6 hónap	110 lej
12 hónap	220 lej

Gyergyói Hírlap

Gyergyószék napilapja

Megjelenik munkanapokon.
Kiadó: Prima Press Kft.
ISSN: 2344-0163

Lapunk eladási statisztikáit a Romániai Peldányszám-auditáló Hivatal (BRAT) hitelesíti.

Ügyvezető: Szőke László

Projektvezető: Rédai Attila

Főszerkesztő: Gergely Imre

Vezető szerkesztő: Balázs Katalin

Szerkesztősegítők:

Baricz-Tamás Imola

Pethő Melánia

Tamás Gyopár

Korrektúra: Szőcs Levente

Tördelőszerkesztés:

Gálma Zoltán, Haáz Vince

Műsormelléklet: Gráf Botond

Ügyfélfogadás: Pál Ramona

Lapterv: Elekcs Zsolt, Szabó Zsolt

- Az (X)-szignóval el látott szövegnek fizetett reklámok, közlemények.
- Amegjelentírások nem feltétlenül szerkesztőségvéleményét tükrözik!
- Szerkesztőségünk fenntartja a jogot, hogy bármikor megváltoztassa a közlésről döntését.
- Kéz írástokat nem örzünk meg, eszmeküldünk vissza!

ELŐFIZETÉSEKÉRT HÍVJANAK!

A Gyergyói Hírlapra előfizethet lapkihordóinknál és a szerkesztőségben. Ha a szerkesztőség telefonszámát, a 0266-361 201-et tárcsázza, és bemondja pontos címét, lapkihordóink felkeresik Önt otthonában, náluk megrendelheti lapunkat.

535 500, Gyergyószentmiklós,
Szabadság tér 15. szám
Telefon: 0266-361 201
E-mail:
hirlap@gyergyoi-hirlap.ro
marketing@gyergyoi-hirlap.ro
hirdetes@gyergyoi-hirlap.ro
Fax: 0266-361 513

Hirdetés-
felvétel
terjesztése
fenti címen
hétköznap
8-16 óra
között.

Honlap: www.gyergyoi-hirlap.ro

Telefonszolgálat:

0266-361 201

Észrevételét, panaszait, megjegyzéseit a szerkesztőségadják naponta 8-18 óra között!

Megkérdeztük olvasóinkat

Ha egy különleges laskás étellel kellene előállnia, mit készítené?

FOTÓ: FÓRIKA KRISZTINA

Sokan vannak, akiknek szívéhez hasukon keresztül lehet eljutni, ezt főleg a férfiakra szokták mondani a nők. Mi viszont most mindkét nemhez szólunk, arra biztatva, valamilyen finom laskás étellel hozakodjanak elő. Az ötletet Kicsizsiga, azaz Zsigmond András adta, aki csapatával Ceglédre rangos elismeréssel tért haza, melyet hurutos laskalevesével érdemelt ki. De lássuk, olvasóink mit tennének az asztalra!

Számos olyan levest, főételt, desszertet ismerünk, melyek összetevője a laska, azaz a tészta, ahogy Gyergyótól távolabb nevezik. Olvasóink is sok változatát ismerik a laskás ételeknek, így a szelvényeken megjelentek olyan nevek, mint: túrós laska, káposztás laska, diós és mákos laska, erdei laskaleves, grenadírmars, almás-diós-mézes laska, vargabéles, slambuc, illetve az örmények étele, az ángádszabur is.

Amit szívesen felszolgáltatnának

Még jó néhány fogás került be-
küldésre a feltett kérdésre válaszként. Ilyen kínálat érkezett olvasóinktól: „Laskás pityókalevest huruttal ízesítve, mert igen laktató és szaporá”; „Laskás pityókaleves szalonnával és túróval szabad tűzön, üstben”; „A mi családunk nagyon szereti a túrós és a káposztás laskát, ezért rendszeresen készítem”; „Hurutos laskalevesnél jobb nincs, zöldeggel, gombával, laskával és jó tejföllel”; „En a legjobban a laskát húsléssel szeretem”; „Házi vékony laskával tyúkhúsleves főznék”; „Hurutos laskalevest, de nem örmény módra.”

Annak idején...

Nosztalgiazásra is alkalmat adott a feltett kérdés: „Káposztás

Kicsizsiga és díjnyertes hurutos-laskás leve

tás laska prézlisen, vajason, cukrosan, mert gyermekkoromban nem csak sósan, borsosan készítette édesanyám. Így is nagyon finom, próbálják ki”; „Annak idején, legénykoromban a túrós laska volt, amit szerettem. Ami ízlett még, az a káposztás laska. Finom volt, elcsúszott” – olvasható.

Nem új keletű a rántott laska sem, melynek rövid leírását is beküldte olvasónk: „A főtt széles laskát felvert tojással összevegyítem,

kevés sóval fűszerezve mindkét oldalát serpenyőben megsütöm. Fahéjas cukorral meghintve finom, olcsó, könnyű eledel.”

Laska s hideg víz

Bár e címben szereplő szólás értelmére még nem tudjuk a választ, az tény, hogy van aki csak laskáról ne halljon, más pedig el nem tudja képzelni a hétköznapiakat a tésztafélék valamelyik faj-

tája nélkül. Utóbbiak közül egy képviselő így fogalmaz: „Minden laskás étel mennyei, ha jól van elkészítve.”

Akár csak a filmek rejtett reklámjai, a szelvények közé is becsúszott egy célzott üzenet. Szerelmi vallomásként sem utolsó, ezért továbbküldjük, hátha eljut a címzetthez. A különleges laskás étel felől érdeklődve egy úriember így fogalmazott: „Azt csak a feleségem tudja elkészíteni.”

ROSTÁS SZABOLCS

Vakvágányon

Romániában – és valószínűleg így vannak vele a többi volt szocialista országban is – mindig is a tudományos-fantasztikus kategóriába soroltuk a japánok precizitását, hatásköri fegyelmiüket. Kelet-európai fejfel, az itteni állapotokhoz szokott ember számára jóformán felfoghatatlan, miként történhet meg, hogy egy vonatjárat másodpercnyi pontossággal érkezik meg vagy fut ki a pályaudvarról, és az ettől való eltérés súlyos következményeket von maga után. Mint ahogy nemrég történt a felkelő nap országában, ahol a vasúti társaság hivatalos közleményben adott hangot sajnálkozásának amiatt, hogy huszonöt másodperccel (!) korábban indult el az egyik vonat, megbocsáthatatlan kellemetlenségnek nevezve a pontatlanságot. A pontossághoz való, már-már szürreálisnak tűnő ragaszkodáshoz képest nálunk nem kell műszaki meghibásodás, baleset vagy szélsőséges időjárás ahhoz, hogy akár több órás késlekedést halmozzon fel egy vonatjárat, ráadásul mindez rend-

szintre következmények nélkül marad. Na jó, tavaly októberben az akkori román közlekedési miniszter kilátásba helyezte a vasúti társaság vezérigazgatójának leváltását, miután órás késéssel futott be a dévai pályaudvarra a tárcavezetőt szállító szerelvény. De az akkori szigor meglehetősen átlátszó és művi volt, amivel a frissen kinevezett miniszter azt próbálta demonstrálni, hogy ki az úr a háznál. (És a leváltás elmaradt: a CFR-vezér önként távozott posztjáról).

A romániai vasúttal nem az a baj, hogy nem japáni (vagy svájci) óraműpontossággal működik, hanem hogy fenntarthatatlan az egész rendszer. Vonattal utazni Romániában felér egy időutazással, ráadásul a szó szoros értelmében, hiszen ugyanazt a távolságot ma több idő alatt teszi meg a gyorsnak kikiáltott járat, mint harminc vagy ötven évvel ezelőtt. És akkor a körülményekről, a helyhiányról, a túlszűfolt, koszos vagonokról nem is beszélünk. A román államvasutak – a személyszállít-

tási és a teherfuvarozó részleg egyaránt – folyamatos leépülésen megy keresztül, az életképes fejlesztési stratégiák hiánya és az évről évre apadó állami finanszírozás miatt pedig fokozatosan teret veszít a közúti közlekedéssel szemben. Ebben a helyzetben teljesen mellékes, hogy Lucian Șova jelenlegi szállítási miniszter túlélte a leváltását célzó, amúgy jogilag nem kötelező érvényű egyszerű indítványt, a rögválóság ugyanis az, hogy eközben ugyanez a tárcavezető karját széttárva elismeri: nincs pénz vasúti kocsik vásárlására, felújítására, emiatt a társaság idén sem lesz képes korszerű szolgáltatást nyújtani az utazóközönség számára.

Marad tehát a több száz millió eurós adósságot maga előtt görgető állami vállalat a több kárt, mint hasznot hajtó menedzsmenttel, az átszervezés és magánosítás délibábjával, no meg persze a magát átverve és kifosztva érző utazóközönséggel. Amely számára Japán fényévnnyi távolságot, teljesen más dimenziót jelent.